

UCHWAŁA Nr / 2018
RADY MIASTA ŚWINOUJŚCIE

z dnia marca 2018 r.

w sprawie rozpatrzenia petycji Stowarzyszenia Walczących o Niepodległość 1956 – 1989
o przyznanie prawa do ulg w przejazdach środkami komunikacji miejskiej

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2017 r., poz. 1875, poz. 2232, z 2018 r. poz. 130) w związku z art. 9 ust.2 i art.13 ust. 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2017 r. poz. 1123, zm. Dz. U. z 2018 r. poz. 130), Rada Miasta Świnoujście uchwala, co następuje:

§ 1. Rozpatruje negatywnie petycję Stowarzyszenia Walczących o Niepodległość 1956 – 1989 z dnia 28 września 2017 r o przyznanie prawa do ulg w przejazdach środkami komunikacji miejskiej osobom, które świadczyły pracę po 1956 r. na rzecz organizacji politycznych i związków zawodowych, nielegalnych w rozumieniu przepisów obowiązujących do kwietnia 1989 r. lub które nie wykonywały pracy w okresie przed dniem 4 czerwca 1989 r. na skutek represji politycznych.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Świnoujście.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miasta

Dariusz Śliwiński

UZASADNIENIE

W dniu 2 października 2017 r. wpłynęła do Urzędu Miasta Świnoujście petycja Stowarzyszenia Walczących o Niepodległość (pismo z 28 września 2017 r.) o przyznanie prawa do ulg w przejazdach środkami komunikacji miejskiej dla osób, które świadczyły pracę w nielegalnych organizacjach i związkach zawodowym do kwietnia 1989 roku, oraz dla osób, które przed 4 czerwca 1989 roku nie wykonywały pracy na skutek represji politycznych.

W polskim prawodawstwie brak jest jednolitej regulacji prawnej w sprawie ulg na przejazdy środkami komunikacji miejskiej. Sprawy niepełnopłatnych przejazdów komunikacją publiczną w regularnych przewozach osób zostały uregulowane w ustawie z 20 czerwca 1992 r. o uprawnieniach do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego (Dz. U. z 2018 r. poz. 295). Zawarto w niej katalog osób uprawnionych do ulgowych i bezpłatnych przejazdów, jednak nie dotyczą one komunikacji miejskiej, co oznacza, że ulgi w niej wymienione w miastach nie obowiązują.

Sprawy lokalnego transportu zbiorowego w myśl art. 7 ust. 1 pkt 4 ustawy z 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1875 z późn. zm.) należą do zadań własnych gminy. Zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 roku o publicznym transporcie zbiorowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2136) właściwa jednostka samorządu terytorialnego jest organizatorem publicznego transportu zbiorowego. Zdaniem organizatora jest organizowanie publicznego transportu zbiorowego, polegającego m. in. na ustaleniu opłat za przewozy, o których mowa w ustawie z dnia 15 listopada 1984 roku prawo przewozowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1983) oraz uprawnień do ulgowych i bezpłatnych przejazdów.

Na podstawie powyższych delegacji ustanawiane są ulgi fakultatywne. Katalog ulg uchwalanych przez rady miast, w każdym mieście uzależniony jest od możliwości finansowych. Niezależnie od nich, w każdym mieście obowiązują również ulgi ustawowe, regulowane przez różne, niezależne od siebie akty prawne, które są przez organizatorów stosowane obligatoryjnie.

Jedną z takich ulg wynikającą z odrębnych przepisów jest ulga dla kombatantów. Powyższe uprawnienie wynika wprost z art. 20 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 24 stycznia 1991 roku o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dz. U. z 2018 r. poz. 276). W myśl zapisów kombatantom i innym osobą uprawnionym – emerytom, rencistom i inwalidom oraz osobom pobierającym uposażenie w stanie spoczynku lub uposażenie rodzinne, przysługuje ulga taryfowa w wysokości 50% przy przejazdach środkami transportu publicznego. W petycji wskazano, iż Konstytucja nie rozgranicza weteranów walk o niepodległość w zależności od sposobu prowadzenia tej walki, więc skoro kombatanci mają prawo do ulgi, powinno ono przysługiwać także osobom, o których mowa na wstępie. W ten sposób katalog osób ma charakter zamknięty i nie ma dowolności interpretacji w tym zakresie. Natomiast uprawnienia dla osób, które świadczyły pracę w nielegalnych organizacjach i związkach zawodowych do kwietnia 1989 roku oraz osób pozostających bez pracy z powodów politycznych zostały uregulowane w ustawie z dnia 20 marca 2015 roku o działaczach opozycji antykomunistycznej oraz osobach represjonowanych z powodów politycznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 693 z późn. zm.). Wskazany akt prawny nie usankcjonował niepełnopłatnych przewoźników publicznego transportu zbiorowego, zatem brak jest obligatoryjnej przesłanki wprowadzenia przedmiotowej ulgi.

Mieszkańcy Świnoujścia oraz wszyscy pasażerowie korzystają z publicznego transportu zbiorowego a także z ulg oraz zwolnień z opłat. Pomimo tego każdego roku wiele osób, organizacji wnioskuje o przyznanie kolejnych ulg w tym zakresie. Uzasadnieniem składanych wniosków najczęściej są trudna sytuacja materialna czy wyróżnienie innych grup. Niestety

spełnienie wszystkich oczekiwań leży poza możliwościami Świnoujścia. Od lat wpływy ze sprzedaży biletów nie wystarczają na pokrycie kosztów utrzymania publicznego transportu zbiorowego co powoduje konieczność coraz większego dotowania z budżetu Miasta. W bieżącym roku dopłata z budżetu Miasta przewidziana jest na kwotę 5 199 675 mln.

Podsumowując poszerzenie uprawnień do korzystania z ulgowych przejazdów w świetle stale obserwowanego spadku wpływów jest bezzasadna.

Mając powyższe na uwadze Prezydent Miasta Świnoujścia nie odnajduje uzasadnienia dla propozycji przyznania prawa do ulg w gminnym transporcie zbiorowym dla osób, które świadczyły prace w nielegalnych organizacjach i związkach zawodowych w rozumieniu przepisów obowiązujących do kwietnia 1989 roku oraz osób pozostających bez pracy z powodów politycznych.